

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

MNENJA

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 21. aprila 2009

o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah

(CON/2009/38)

(2009/C 115/01)

Uvod in pravna podlaga

1. Evropska centralna banka (ECB) je dne 17. decembra 2008 prejela zahtevo Sveta Evropske unije za mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: predlagana uredba) ⁽²⁾.
2. Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz člena 105(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

3. ECB pozdravlja cilje predlagane uredbe ⁽³⁾ in podpira sporazum, doseženem nedavno na srečanju finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank skupine G20 dne 14. marca 2009 ⁽⁴⁾, kot del na mednarodni ravni usklajenih pobud za krepitev normativnega okvira za bonitetne agencije. Po mnenju ECB bi morale normativne pobude glede bonitetnih agencij slediti naslednjim ciljem ⁽⁵⁾. Prvič, raven preglednosti glede izdajanja bonitetnih ocen in stalnega nadzora nad temi bonitetnimi ocenami bi bilo treba izboljšati, s čimer bi omogočili večjo primerljivost bonitetnih ocen posameznih bonitetnih agencij in spodbudili večjo konkurenco v panogi bonitetnega ocenjevanja. Drugič, bonitetni postopek bi moral izpolnjevati ustrezne standarde glede kakovosti in neoporečnosti. S stališča finančne stabilnosti je nadvse pomembno zlasti to, da bonitetni postopek ne vodi v čezmerno volatilnost bonitetnih ocen, kar bi lahko povzročilo ostro spremembo cen finančnega premoženja in škodovalo zaupanju na trgu.

⁽¹⁾ COM(2008) 704 konč., 12. november 2008. Dostopno na naslovu www.eur-lex.europa.eu

⁽²⁾ To mnenje temelji na različici z dne 12. novembra 2008, glede katere je bila ECB uradno zaprosena za mnenje. Predlagana uredba se je nadalje spremenila v delovni skupini Sveta.

⁽³⁾ ECB ugotavlja, da predlagana uredba temelji na členu 95 Pogodbe in ne na členu 47(2), ki predstavlja pravno podlago za direktive.

⁽⁴⁾ Glej *Communiqué – Meeting of Finance Ministers and Central Bank Governors* (Uradno sporočilo – Srečanje finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank), Združeno kraljestvo, 14. marec 2009. Dostopno na naslovu www.g20.org

⁽⁵⁾ Glej prispevek Eurosistema k javnemu posvetovanju o predlogu Komisije za direktivo/uredbo o bonitetnih agencijah, september 2008 (v nadaljevanju: Prispevek Eurosistema), dostopen na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu

Tretjič, neoporečnost in neodvisnost bonitetnih agencij je treba varovati tako, da se navzkrižja interesov bodisi izogonejo bodisi primerno uredijo v preglednem normativnem okviru.

Področje uporabe predlagane uredbe

4. Predlagana uredba se bo uporabljala za „bonitetne ocene, namenjene, da jih za regulativne in druge namene“ uporabljajo regulirane institucije v finančnem sektorju (kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice, kolektivni naložbeni podjemi za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje) in ki se javno razkrivajo ali razširjajo na podlagi naročniškega razmerja⁽⁶⁾. Poleg tega lahko navedene regulirane institucije za regulativne namene uporabljajo samo bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, ustanovljene v EU in registrirane v skladu s predlagano uredbo⁽⁷⁾.

ECB sicer podpira široko področje uporabe predlagane uredbe, podaja pa naslednje pripombe.

Prvič, čeprav besedna zveza „za regulativne in druge namene“ daje prednost širšemu področju uporabe, pa tako obrazložiteni memorandum k predlagani uredbi kot ocena učinka, ki jo je opravila Komisija, zagovarjata ožji pristop, po katerem bi predlagana uredba zajemala le bonitetne ocene, ki se uporabljajo za regulativne namene⁽⁸⁾. Komisija zatrjuje, da je predlagani pristop „sorazmeren“, saj se „(n)e nanaša (...) na vse bonitetne agencije, temveč samo na tiste, katerih bonitetne ocene uporabljajo finančne institucije za regulativne namene, tj. tiste, ki bi lahko močno vplivale na finančni sistem“⁽⁹⁾. Kljub navedenemu pa predlagana uredba niha med, na eni strani, ciljem, da se uvede „skupni pristop za zagotavljanje visoke kakovosti bonitetnih ocen, namenjenih uporabi v Skupnosti“⁽¹⁰⁾ in zagotovi, da so „vse bonitetne ocene, ki jih uporabljajo finančne institucije, na katere se nanaša zakonodaja Skupnosti, visoko kakovostne in da jih izdajajo bonitetne agencije, ki poslujejo v skladu s strogimi zahtevami“⁽¹¹⁾, ter, na drugi strani, bolj omejenim ciljem, po katerem se registracija zahteva le za bonitetne agencije, ki so ustanovljene v Skupnosti in ki želijo zagotoviti, da lahko njihove bonitetne ocene za regulativne namene uporabljajo finančne institucije v EU⁽¹²⁾. Poleg tega predlagana uredba ne pojasnjuje pravil, ki veljajo za vrednostne papirje, za katere je bil objavljen prospekt po Direktivi 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34/ES⁽¹³⁾ in se ocenjujejo po predlagani uredbi.

Drugič, predlagana uredba pri navedbi področja uporabe opredeli „regulativne namene“ pretežno s sklicevanjem na najvidnejši primer uporabe bonitetnih ocen v finančni regulativi, tj. Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano)⁽¹⁴⁾, po kateri so kreditne institucije upravičene uporabljati bonitetne ocene kot pomoč za izračun svojih kapitalskih zahtev za namene plačilne sposobnosti⁽¹⁵⁾. ECB razume, da bi tak pristop omogočil zajetje bonitetnih ocen, ki „bi lahko močno vplivale na finančni sistem“⁽¹⁶⁾. S tem v zvezi so se finančni ministri in guvernerji centralnih

⁽⁶⁾ Člen 2(1) predlagane uredbe.

⁽⁷⁾ Prvi odstavek člena 4 predlagane uredbe.

⁽⁸⁾ Uporaba bonitetnih ocen za druge namene kot regulativne je v predlagani uredbi že določena (glej drugi odstavek člena 4 predlagane uredbe).

⁽⁹⁾ Glej oddelek 2.2 obrazložitenega memoranduma. To je potrjeno v odstavku 5.2.4 delovnega dokumenta služb Komisije, priloženega predlagani uredbi (Ocena učinka, SEC(2008) 2745, 12. november 2008, dostopno na spletni strani Komisije na naslovu www.ec.europa.eu

⁽¹⁰⁾ Člen 1. Drugi stavek uvodne izjave 28 v predlagani uredbi določa, da morajo imeti pristojni organi na razpolago potrebna sredstva za zagotovitev, da se „bonitetne ocene, ki se uporabljajo v Skupnosti, izdajajo v skladu“ s predlagano uredbo.

⁽¹¹⁾ Glej uvodno izjavo 2 in tudi uvodni izjavi 6 in 38 v predlagani uredbi.

⁽¹²⁾ Glej člen 12(1) in uvodno izjavo 21 v predlagani uredbi.

⁽¹³⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

⁽¹⁴⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽¹⁵⁾ Glej odstavek 1.1 Ocene učinka in uvodno izjavo 1 v predlagani uredbi.

⁽¹⁶⁾ Glej odstavek 2.2 obrazložitenega memoranduma.

bank skupine G20 dne 14. marca 2009 sporazumeli o regulativnem pregledu nad delovanjem, vključno z registracijo, vseh bonitetnih agencij, katerih bonitetne ocene se uporabljajo za regulativne namene⁽¹⁷⁾. Vendar pa glede na to, da pojem „regulativni nameni“ ni posebej opredeljen in da ni določeno, ali zajema sklicevanja na uporabo bonitetnih ocen v zakonodaji Skupnosti (kakor je implementirana v nacionalni zakonodaji) in v nacionalnih predpisih, ECB predlaga dodatno pojasnilo. Končno, nekatere določbe predlagane uredbe, kot je splošna obveznost bonitetnih agencij, da razkrijejo „vse bonitetne ocene“⁽¹⁸⁾, bi lahko bile v nasprotju z dometom predlagane uredbe, če naj bi bila le-ta omejena na bonitetne ocene za uporabo v regulativne namene.

Tretjič, predlagana uredba se uporablja le za bonitetne ocene, ki se razširjajo na podlagi naročniškega razmerja ali javno razkrivajo. Skladno s pravili, ki veljajo za zunanje bonitetne institucije (*external credit assessment institutions* – ECAI) v Direktivi 2006/48/ES⁽¹⁹⁾, se predlaga pojasnilo, da se bonitetne ocene štejejo za javno razkrite, če potencialnim uporabnikom omogočajo dostop po enakih pogojih in javnosti dovoljujejo primerno oceno.

Četrtoč, bonitetne ocene bi morale temeljiti na metodologijah, ki združujejo kvalitativne in kvantitativne pristope⁽²⁰⁾. V tej zvezi se ugotavlja, da bonitetna orodja zunanjih ponudnikov⁽²¹⁾ običajno temeljijo izključno na kvantitativnih pristopih in ne upoštevajo kvalitativnih informacij, kot so informacije, pridobljene v stikih z vodstvom in zaposlenimi na operativni ravni pri ocenjevanem subjektu. V kontekstu okvira politike za operacije denarne politike Eurosistema (ki zajema ECB in nacionalne centralne banke držav članic, ki so sprejele euro (NCB), se ta vrsta bonitetnih sistemov obravnava ločeno od drugih virov bonitetnih ocen, kot so ECAI. Glede na to bi bilo treba preučiti, ali bi morala predlagana uredba določiti, da bonitetne ocene, ki jih izdajo zunanji ponudniki bonitetnih orodij, ne sodijo v njeno področje uporabe.

Posamezne pripombe

Vpliv predlagane uredbe na centralnobančne operacije

5. ECB neposredno zadevajo storitve, ki jih bonitetne agencije opravljajo v kontekstu nalog in obveznosti Eurosistema v zvezi z vodenjem operacij denarne politike in drugih centralnobančnih operacij, kot so operacije upravljanja z deviznimi rezervami in lastnimi sredstvi⁽²²⁾. Druga alineja v členu 18.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljevanju: Statut ESCB) določa, da ECB in NCB lahko sklepajo kreditne posle s kreditnimi institucijami in drugimi udeleženci na trgu na podlagi ustreznega zavarovanja posojil. Eno od pomembnih meril primernosti za namene operacij denarne politike je, da mora finančno premoženje izpolnjevati visoke bonitetne standarde, in bonitetni okvir Eurosistema (*Eurosystem Credit Assessment Framework* – ECAF) v ta namen opredeljuje postopke, pravila in tehnike, ki zagotavljajo, da je zahteva Eurosistema po visokih bonitetnih standardih izpolnjena. Eurosistem pri ocenjevanju bonitetnega standarda primernega finančnega premoženja upošteva bonitetne informacije iz bonitetnih sistemov, ki pripadajo enemu od štirih virov: ECAI, interni bonitetni sistemi NCB (*in-house credit assessment systems* – ICAS)⁽²³⁾, interni bonitetni sistemi nasprotnih strank ali bonitetna orodja zunanjih ponudnikov⁽²⁴⁾. Eurosistem si pridržuje pravico, da na podlagi informacij, ki

⁽¹⁷⁾ Glej opombo 4 v tem mnenju.

⁽¹⁸⁾ Člen 8(1) predlagane uredbe.

⁽¹⁹⁾ Priloga VI, Del 2.

⁽²⁰⁾ S tem v zvezi glej Direktivo 2006/48/ES (Priloga VI, Del 2), ki določa, da morajo pristojni organi obravnavati kvalitativne in kvantitativne dejavnike za razlikovanje med ustreznimi stopnjami tveganja, ki jih izraža bonitetna ocena.

⁽²¹⁾ Glej odstavek 5 tega mnenja in odstavke 6.3.1 Priloge I k Smernici ECB/2000/7 z dne 31. avgusta 2000 o instrumentih monetarne politike in postopkih Eurosistema (UL L 310, 11.12.2000, str. 1) (glej neuradno prečiščeno besedilo, ki ga je pripravil Urad za uradne publikacije Evropskih skupnosti in je v nekaterih jezikih dostopno na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu).

⁽²²⁾ Glej Prispevek Eurosistema, str. 2.

⁽²³⁾ Za ICAS glej tudi odstavek 6 in 7 tega mnenja.

⁽²⁴⁾ Glej oddelek 6.3.1 v Prilogi I k Smernici ECB/2000/7.

jih šteje za pomembne, ugotovi, ali izdaja, izdajatelj, dolžnik ali garant izpolnjuje njegove zahteve glede visokih bonitetnih standardov, na isti podlagi pa lahko finančno premoženje tudi zavrne. Da bi Eurosistem zagotovil usklajenost, natančnost in primerljivost navedenih štirih virov bonitetnih ocen, ki se uporabljajo v ECAF, je razvil merila sprejemljivosti za vsakega od teh virov in redno spremlja uspešnost njihovih bonitetnih ocen v primerjavi z referenčno vrednostjo Eurosistema za visoke bonitetne standarde ⁽²⁵⁾.

V tem kontekstu ECB priporoča pojasnilo v uvodnih izjavah, da določbe predlagane uredbe, ki veljajo za bonitetne agencije, ne posegajo v pravico Eurosistema ali nacionalnih centralnih bank držav članic, ki niso sprejele eura, po nacionalni zakonodaji, da opredelijo postopke, pravila in merila, ki bodo zagotovila, da se izpolni zahteva glede visokih bonitetnih standardov za finančno premoženje, primerno za operacije denarne politike, in da določijo, kakor je to primerno, pogoje za uporabo bonitetnih ocen pri centralnobančnih operacijah.

Izvzetje za interne bonitetne sisteme NCB

6. Predlagana uredba se ne uporablja za bonitetne ocene, ki jih izdajo javni organi, katerih bonitetne ocene se ne razkrivajo javno in jih ocenjevani subjekt ne plača ⁽²⁶⁾. Kot je bilo že omenjeno zgoraj ⁽²⁷⁾, Eurosistem pri ocenjevanju bonitetnih standardov primernega finančnega premoženja upošteva bonitetne ocene iz različnih virov, vključno s sistemi ICAS, ki jih upravljajo nekatere NCB. Ti sistemi ICAS so pomembni za izvajanje denarne politike Eurosistema. Na primer, bančna posojila predstavljajo znaten vir finančnega premoženja, ki ga Eurosistem sprejema kot zavarovanje, dolžniki pri teh dolžniških obveznostih pa so pogosto srednje velike družbe, ki jih ocenjujejo le navedeni sistemi ICAS ⁽²⁸⁾. Po mnenju ECB ne bi bilo sorazmerno, če bi se za te sisteme ICAS določil postopek registracije po predlagani uredbi. Poleg tega ne bi bilo relevantno ali primerno, da bi se nekatere določbe predlagane uredbe uporabljale za bonitetne ocene, ki jih izdajajo NCB. Bonitetne ocene se pri sistemih ICAS (i) ne razkrivajo javno niti (ii) jih ocenjevani subjekt ne plača. Glede na navedeno bi bilo po mnenju ECB koristno, da bi se zgoraj navedeno izvzetje iz predlagane uredbe razširilo na bonitetne ocene, ki jih izdelajo nacionalne centralne banke, zato predlaga, da se predlagana uredba ustrezno spremeni.

7. ECB se strinja s tem, da bi morali biti ti sistemi izvzeti iz predlagane uredbe, če delujejo v skladu s pogoji, ki so enakovredni zahtevam v predlagani uredbi in zagotavljajo ustrezno neoporečnost in neodvisnost bonitetnih dejavnosti. V kontekstu okvira denarne politike Eurosistema za operacije na trgu se za te sisteme že uporabljata poglobljeni postopek potrditve in postopek celovitega spremljanja uspešnosti s strani Eurosistema, ki jih lahko v določenih okoliščinah, ki jih sam opredeli, začasno ali trajno izključi ⁽²⁹⁾. Glede na to ECB meni, da bi se moralo šteti, da je zgornji pogoj avtomatično izpolnjen, ko ECB potrdi sistem ICAS za namen operacij denarne politike Eurosistema. Glede bonitetnih ocen, ki jih izdajo nacionalne centralne banke, ki izpolnjujejo zgoraj omenjeni merili, ECB pa zadevnih sistemov ICAS ni ocenila, bi bilo treba sprožiti postopek, v katerem bi se preverilo, ali sistem ICAS izpolnjuje merilo „enakovrednosti“. ECB za te primere predlaga možnost, da nacionalne centralne banke pri Komisiji zahtevajo izvzetje, Komisija pa bi se, za zagotovitev enotne uporabe zgornjih meril, posvetovala z ECB, preden bi odločila o izvzetju, s čimer bi izkoristila strokovno znanje in izkušnje ECB na tem področju. ECB predlaga, da se predlagana uredba spremeni in vključi ustrezna uvodna izjava, ki bi odražala ta postopek.

Nadzor in registracija bonitetnih agencij ter priznavanje ECAI

8. Direktiva 2006/48/ES dovoljuje kreditnim institucijam, da uporabljajo zunanje bonitetne ocene, ki jih zagotovijo ECAI, pri določitvi uteži tveganja po standardiziranem pristopu ⁽³⁰⁾ in po metodi na podlagi

⁽²⁵⁾ Glej oddelek 6.3.1 v Prilogi I k Smernici ECB/2000/7.

⁽²⁶⁾ Člen 2(2) predlagane uredbe.

⁽²⁷⁾ Glej odstavek 5 tega mnenja.

⁽²⁸⁾ Glej *The Single List in the collateral framework of the Eurosystem* (Enotni seznam v sistemu zavarovanj v Eurosistemu), objavljeno v mesečnem biltenu ECB, maj 2006, str. 75–87, in Prispevek Eurosistema, str. 9.

⁽²⁹⁾ Glej oddelek 6.3.4 Priloge I k Smernici ECB/2000/7.

⁽³⁰⁾ Členi od 78 do 83 in Priloga VI.

bonitetnih ocen za listinjenje⁽³¹⁾. Medsebojno vplivanje med sistemom, ki velja za bonitetne agencije po predlagani uredbi, in uveljavljenim postopkom priznavanja ECAI po Direktivi 2006/48/ES bi bilo lahko problematično, zato bi ga bilo treba primerno urediti. Zlasti bi bilo treba pojasniti, da registracija bonitetne agencije po predlagani uredbi predstavlja pogoj za primernost kot ECAI po Direktivi 2006/48/ES. Nadalje bi bilo treba Direktivo 2006/48/ES primerno spremeniti, kot je predlagano v Prispevku Eurosistema⁽³²⁾, da bi se izognili „podvajanju postopkov in dragih prekrivajočih se zahtev“ in zagotovili pravno skladnost. Na primer, šteti bi se moralo, da zahteve po objektivnosti, neodvisnosti, nenehnem preverjanju, preglednosti in razkritju, povezane z metodologijo za dodeljevanje bonitetnih ocen⁽³³⁾, že izpolnjujejo tiste bonitetne agencije, ki so registrirane po predlagani uredbi.

9. Predlagana uredba določa, da mora vsaka država članica določiti pristojni organ za namene te uredbe⁽³⁴⁾. Po Direktivi 2006/48/ES nacionalni organi za bančni nadzor obdržijo pristojnost za priznavanje bonitetnih agencij kot ECAI v skladu z zahtevami, določenimi v navedeni direktivi⁽³⁵⁾. Če bi, kot je predlagano v poročilu de Larosièrjeve skupine⁽³⁶⁾, Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje (CESR) ali organi, določeni po predlagani uredbi, prevzeli odgovornost za registracijo in pregled na delovanjem bonitetnih agencij, bi se morali s pristojnimi organi bančnega nadzora posvetovati o registraciji in nadzoru ter o morebitnem nalaganju sankcij. Zakonodajalec Skupnosti bi ob spreminjanju Direktive 2006/48/ES lahko tudi ocenil, ali bi bilo treba, glede na izkušnje s sistemom za ECAI⁽³⁷⁾, mehanizme za priznavanje teh institucij še dodatno poenostaviti in pri tem upoštevati možno sinergijo z okvirom za registracijo in nadzor bonitetnih agencij v predlagani uredbi.

Sodelovanje med pristojnimi organi in izmenjava informacij

10. Predlagana uredba določa okvir za registracijo in nadzor bonitetnih dejavnosti, ki temelji na tesnem usklajevanju med nacionalnimi organi. ECB opaža, da je vloga CESR omejena na svetovanje pristojnemu organu matične države članice (i) glede osnutka odločitve o registraciji ali osnutka odločitve o zavrnitvi⁽³⁸⁾ in (ii) v primerih, določenih v predlagani uredbi⁽³⁹⁾, ali če organi nameravajo sprejeti nadzorne ukrepe⁽⁴⁰⁾. S tem v zvezi je ECB seznanjena s pomisleki, izraženimi v poročilu de Larosièrjeve skupine, da je „sistem licenciranja in pregleda na poslovanjem po tem predlogu preveč okoren“ in da „zlasti delitev dela med matičnimi organi in organi gostitelji verjetno ne bo uspešna in učinkovita,“⁽⁴¹⁾. Poleg tega poročilo de Larosièrjeve skupine predlaga, da se odgovornost za licenciranje in neposredni nadzor institucij po EU, kot so bonitetne agencije, dodeli organu EU, v katerega se bo pretvoril CESR. Medtem ko je Eurosistem že izrazil svojo podporo za to, da CESR opravlja vlogo koordinatorja⁽⁴²⁾, pa bo morda treba vlogo CESR v zvezi z bonitetnimi agencijami še dodatno pregledati v luči prihajajoče izvedbe priporočil de Larosièrjeve skupine⁽⁴³⁾.

⁽³¹⁾ Členi od 94 do 101 in Priloga IX.

⁽³²⁾ Glej str. 5.

⁽³³⁾ Glej zlasti člena 81 in 97 ter tudi Prilogo VI, Del 2 v Direktivi 2006/48/ES.

⁽³⁴⁾ Člen 19(1).

⁽³⁵⁾ Po členu 81 lahko pristojni organi priznajo ECAI, ki izdela zunanjo bonitetno oceno, kot primerno za namene določanja uteži tveganja izpostavljenosti. Če pristojni organi države članice priznajo ECAI kot primerno, se lahko pristojni organi drugih držav članic odločijo, da priznajo navedeno ECAI kot primerno, ne da bi opravili lastno ovrednotenje.

⁽³⁶⁾ Glej poročilo z dne 25. februarja 2009 o finančnem nadzoru v EU, ki ga je pripravila skupina na visoki ravni pod predsedstvom Jacquesa de Larosièrja (v nadaljevanju: poročilo de Larosièrjeve skupine), odstavek 67 (dostopno na naslovu www.europa.eu).

⁽³⁷⁾ Glej smernice Odbora evropskih bančnih nadzornikov (CEBS) z dne 20. januarja 2006 za priznavanje zunanjih bonitetnih institucij (dostopno na spletni strani CEBS na naslovu www.c-ebs.org).

⁽³⁸⁾ Glej člen 15 predlagane uredbe.

⁽³⁹⁾ Glej člen 18 predlagane uredbe.

⁽⁴⁰⁾ Glej člena 21 in 22 predlagane uredbe.

⁽⁴¹⁾ Glej poročilo de Larosièrjeve skupine, odstavek 67.

⁽⁴²⁾ Glej Prispevek Eurosistema, str. 5.

⁽⁴³⁾ Poročilo de Larosièrjeve skupine predlaga, da se „naloga licenciranja bonitetnih agencij v EU, spremljanja njihovih rezultatov in s tem povezanega uvajanja sprememb“ podeli CESR, odstavek 67.

11. ECB poudarja, da bi morala biti kakršna koli ureditev usklajevanja glede normiranja in nadzora bonitetnih agencij oblikovana tako, da bi omogočala primerno raven vključitve Eurosistema, glede na njegov velik interes za izvajanje centralnobančnih operacij in z vidika finančne stabilnosti. S tem v zvezi ECB predlaga, da se v predlagani uredbi uvedejo možnosti, podobne tistim v okviru Skupnosti za izmenjavo informacij med pristojnimi organi in centralnimi bankami ESCB⁽⁴⁴⁾. ECB zato predlaga spremembo besedila v skladu s svojim priporočilom v Mnenju CON/2009/17⁽⁴⁵⁾. Poleg tega bi ECB pozdravila uvedbo obveznega posvetovanja s CEBS in tudi z Odborom evropskih nadzornikov za zavarovanja in poklicne pokojnine pred objavo smernic za pristojne nacionalne organe⁽⁴⁶⁾.

Odstopanja za lokalne bonitetne agencije

12. V Prispevku Eurosistema je omenjeno, da bi se v predlagani uredbi lahko določilo alternativno in manj strogo obravnavanje lokalnih bonitetnih agencij, ki se pretežno ukvarjajo s korporativnimi izdajami, ter da bi odstopanje od nekaterih zahtev za lokalne agencije lahko omogočilo prožnost in pomagalo ohraniti raznovrstnost populacije bonitetnih agencij, kar zagotavlja raznovrstnost mnenj⁽⁴⁷⁾. Če bi se v okviru postopka soodločanja takšna izjema določila za manjše bonitetne agencije, bi bilo nujno zagotoviti, da večje bonitetne agencije ne bi izkoristile te izjeme tako, da bi razdelile svoje poslovanje na manjše dele. ECB bi podprla tudi oceno učinka uporabe predlagane uredbe na raven koncentracije na trgu bonitetnega ocenjevanja⁽⁴⁸⁾.

Osrednji register, ki ga vzpostavi CESR

13. Predlagana uredba določa, da morajo bonitetne agencije v osrednjem registru, ki ga vzpostavi CESR, dati na razpolago podatke „o svojih preteklih rezultatih in dejavnostih bonitetnega ocenjevanja“⁽⁴⁹⁾. ECB je pripravljena pomagati Komisiji in CESR pri ustvarjanju tega registra, ki bo pomemben za izvajanje dejavnosti ESCB. Treba bi bilo najti ravnotežje med obsegom podatkov, ki se zahtevajo za zadovoljitev potreb uporabnikov, in stroški, ki jih bodo imele bonitetne agencije z izpolnjevanjem teh zahtev.

ECB podaja tudi naslednja priporočila. Prvič, zaradi jasnosti bi bilo primerno v dveh ločenih členih predlagane uredbe razlikovati med: (i) določbami o zahtevah glede razkrivanja, ki veljajo za bonitetne agencije; in (ii) določbami v zvezi z osrednjim registrom, ki ga vzpostavi CESR, in naravo podatkov in informacij, ki se vsebuje ta register. Drugič, zaželeno je dodatno pojasniti vrste podatkov in informacij, ki se dajo na razpolago v registru. ECB razume, da bodo te informacije vključevale „podatke o preteklih stopnjah neplačil svojih bonitetnih kategorij“⁽⁵⁰⁾. Tretjič, še dodatno bi bilo treba preučiti zbiranje teh informacij s strani CESR, pogoje shranjevanja, ureditev upravljanja z registrom in dostop do njega ter možne spremembe zahtev, ki veljajo za ta register in bonitetne agencije, v prihodnosti. To bi lahko zahtevalo uvedbo podrobnejših določb ali razširitev uporabe komitologije v predlagani uredbi, s čimer bi se omogočilo sprejetje tehničnih ukrepov za določitev načel v zvezi z organizacijo in delovanjem registra. CESR bi moral tudi preučiti možne sinergije z drugimi pobudami. Četrtič,

⁽⁴⁴⁾ Glej predlog Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES glede bank, pridruženih centralnim institucijam, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (COM(2008) 602 konč.), 1. oktober 2008. Dostopno na naslovu www.eur-lex.europa.eu

⁽⁴⁵⁾ Mnenje ECB CON/2009/17 z dne 5. marca 2009 na zahtevo Sveta Evropske unije o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES glede bank, pridruženih centralnim institucijam, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja. Glej odstavka 13 in 14 navedenega mnenja in predlagano spremembo 5.

⁽⁴⁶⁾ Glej člen 18 predlagane uredbe.

⁽⁴⁷⁾ Glej Prispevek Eurosistema, str. 4.

⁽⁴⁸⁾ To bi terjalo spremembo člena 34 predlagane uredbe.

⁽⁴⁹⁾ Glej člen 9(2) predlagane uredbe.

⁽⁵⁰⁾ Po predlagani uredbi morajo bonitetne agencije te podatke razkriti vsakih šest mesecev in tudi, ali so se stopnje neplačil teh kategorij s časom spremenile (Priloga I, Oddelek E, del II, točka 1 v predlagani uredbi).

register bi moral zagotoviti "dostopnost ustreznih in standardiziranih podatkov o rezultatih bonitetnih agencij, na podlagi katerih lahko udeleženci na trgu primerjajo agencije v celotni panogi" ⁽⁵¹⁾. ECB predlaga, da se CESR zadolži za pripravljanje statističnih podatkov, ki spremljajo zgodovinske rezultate bonitetnih agencij, in za objavljane ugotovitev v rednih časovnih presledkih. ECB predlaga tudi strukturiranje in shranjevanje zgoraj omenjenih podatkov v primerljivem formatu, ki izkazuje vrednostne papirje in njihove ocene, na ravni instrumenta in izdajatelja, na podlagi mednarodne identifikacijske številke vrednostnega papirja za izdaje in standardizirane identifikacijske oznake za izdajatelje. Poleg tega je treba zagotoviti, da lahko vlagatelji bolje ocenijo kreditna tveganja svojih portfeljev, tj. vlagateljem bi moralo biti omogočeno, da lahko sami ugotavljajo statistično soodvisnost, npr. korelacijo, med kategorijami bonitetnih ocen v zvezi z različnimi vrstami ocenjevanih subjektov ali instrumentov.

Dodatne pravne in tehnične pripombe

14. V predlagani uredbi je bonitetna kategorija opredeljena kot „ocenjevalni simbol, ki se uporablja za opredeljevanje različnih bonitetnih ocen za vsak razred bonitetnih ocen, tako da je mogoče razlikovati med različnimi značilnostmi tveganj pri različnih vrstah ocenjevanih subjektov, izdajateljev ali finančnih instrumentov“ ⁽⁵²⁾. Predlagana uredba dodatno določa, da mora bonitetna agencija navesti „razred bonitetnih ocen, za katerega bonitetna agencija zaproša za registracijo“ ⁽⁵³⁾. Ti določbi bi se lahko dodatno poenostavili, kot se predlaga v prilogi k temu mnenju.

15. Predlagana uredba določa, da mora bonitetna agencija spremljati bonitetne ocene in jih revidirati „po potrebi“ ⁽⁵⁴⁾. Določitev minimalne pogostnosti za revidiranje bonitetnih ocen bi okrepila pripravljenost in zavezo bonitetnih agencij za redno in aktivno spremljanje vse bonitetnih ocen, ki so jih izdale. ECB zato predlaga, da se takšno revidiranje opravi vsaj enkrat letno. Predlagana uredba določa tudi, da morajo bonitetne agencije v primeru sprememb v ocenjevalnih metodologijah „znova določiti vse bonitetne ocene, ki so bile izdelane na podlagi teh metodologij, modelov ali predpostavk“ ⁽⁵⁵⁾. ECB predlaga, da se pojasni, da se ta zahteva nanaša le na tiste bonitetne ocene, ki se še vedno uporabljajo.

16. Neodvisni neizvršni člani upravnih odborov ali nadzornih svetov imajo ključno vlogo pri neodvisnosti in kakovosti bonitetnih ocen. Predlagana uredba določa, da morajo ti neizvršni člani imeti posebno nalogo, da preprečijo nasprotje interesov in spremljajo postopke usklajevanja in upravljanja, vključno s funkcijo revidiranja ⁽⁵⁶⁾. Funkcija revidiranja pomeni periodično revidiranje metodologij in modelov, ki jih bonitetna agencija uporablja, in bistvenih sprememb teh metodologij ter njihove primernosti za ocenjevanje novih finančnih instrumentov ⁽⁵⁷⁾. Glede na pomembnost teh nalog ECB predlaga, da vloge za registracijo vsebujejo tudi informacije o neodvisnih neizvršnih članih upravnega odbora ali nadzornega sveta ⁽⁵⁸⁾.

17. Predlagana uredba zahteva, da bonitetne agencije hranijo evidence, v katerih so določene pravice in obveznosti bonitetne agencije in ocenjevanega subjekta „najmanj do prekinitve odnosov s tem ocenjevanim subjektom“ ⁽⁵⁹⁾. ECB predlaga, da se ta obveznost ohrani vsaj dve leti po prenehanju odnosov, s čimer bi se omogočila naknadna preučitev na zahtevo pristojnih organov ⁽⁶⁰⁾.

⁽⁵¹⁾ Odstavek 2.5.4 obrazložitvenega memoranduma.

⁽⁵²⁾ Glej člen 3(1)(f). Glej tudi zadnji stavek uvodne izjave 24 v predlagani uredbi in sklicevanje na „pododbor, specializiran za bonitetne ocene vseh razredov finančnih instrumentov, ki jih ocenjujejo bonitetne agencije“.

⁽⁵³⁾ Glej točko 4 v Prilogi II k predlagani uredbi.

⁽⁵⁴⁾ Glej člen 7(4).

⁽⁵⁵⁾ Glej člen 7(5)(c).

⁽⁵⁶⁾ Glej Prilogo I, Oddelek A, točka 2, peti pododstavek.

⁽⁵⁷⁾ Glej Prilogo I, Oddelek A, točka 7, prvi pododstavek v predlagani uredbi.

⁽⁵⁸⁾ Glej Prilogo II k predlagani uredbi.

⁽⁵⁹⁾ Glej Prilogo I, Oddelek B, točka 9.

⁽⁶⁰⁾ Primerjaj s Prilogo I, Oddelek B, točka 8 v predlagani uredbi.

18. Dodatno bi bilo treba oceniti, ali so pravila v predlagani uredbi, ki preprečujejo, da bi se zaposlene osebe, neposredno vključene v bonitetni postopek, pridružile ocenjevanim subjektom, dovolj stroga, da preprečujejo ali omejujejo tako prakso. Glede na to se predlaga, da zaposlene osebe, ki so neposredno vključene v bonitetni postopek, ne smejo sprejeti zaposlitve na ključnem vodstvenem delovnem mestu pri ocenjevanem subjektu, dokler ne preteče 18 (namesto šest) mesecev od izdaje bonitetne ocene ⁽⁶¹⁾.
19. Sklicevanje na „izdajo dolžniških instrumentov“ bi bilo treba nadomestiti s „finančnim instrumentom“ ⁽⁶²⁾.
20. Bonitetna agencija mora v poročilu o preglednosti vsako leto dati na razpolago finančne informacije o svojih prihodkih, razdeljenih na honorarje za storitve bonitetnega ocenjevanja in honorarje za druge storitve, pri čemer se vse izčrpno opišejo ⁽⁶³⁾. Kolikor „druge storitve“ pomenijo „pomožne storitve“, bi to moralo biti odraženo v predlagani uredbi ⁽⁶⁴⁾.

Predlagane spremembe besedila

V primeru, ko bi zgornji nasveti vodili v spremembe predlagane uredbe, so predlagane spremembe besedila navedene v prilogi.

V Frankfurtu na Majni, 21. aprila 2009

Predsednik ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽⁶¹⁾ Glej Prilogo I, Oddelek C, točki 6 in 7 v predlagani uredbi.

⁽⁶²⁾ Glej Prilogo I, Oddelek E, del II, točka 2, zadnji pododstavek.

⁽⁶³⁾ Glej Prilogo I, Oddelek E, del III, točka 7 v predlagani uredbi.

⁽⁶⁴⁾ Glej Prilogo I, Oddelek B, točka 4.

PRILOGA

Predlagane spremembe besedila

Besedilo, ki ga predlaga Komisija (1)	Spremembe, ki jih predlaga ECB (2)
---------------------------------------	------------------------------------

Sprememba 1

Nova uvodna izjava 2a

„Besedilo trenutno ne obstaja“	„Ta uredba ne sme nikakor vplivati na pravico Evropske centralne banke (ECB) in nacionalnih centralnih bank držav članic, ki so sprejele euro (v nadaljevanju: Eurosistem), ali pravice nacionalnih centralnih bank držav članic, ki niso sprejele eura, po njihovi nacionalni zakonodaji, da opredelijo postopke, pravila in merila, ki zagotavljajo izpolnjevanje zahteve glede visokih bonitetnih standardov za finančno premoženje, primerno za operacije denarne politike, in določijo, kakor je to primerno, pogoje za uporabo bonitetnih ocen v kontekstu centralnobančnih operacij.“
--------------------------------	--

Utemeljitev – Glej odstavke 5 tega mnenja

Sprememba 2

Nova uvodna izjava 2b

„Besedilo trenutno ne obstaja“	„Interni bonitetni sistemi nacionalnih centralnih bank ESCB se lahko izvzamejo iz uporabe te uredbe, če bonitetne ocene, ki jih izdajajo ti sistemi, izpolnjujejo merila, določena v tej uredbi. Potrditev teh sistemov s strani ECB za namene operacij denarne politike Euro-sistema bi morala predstavljati zagotovilo, da izpolnjujejo pogoje, enakovredne zahtevam, določenim v tej uredbi, ki zagotavljajo neodvisnost in neoporečnost njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. V drugih primerih bi morale nacionalne centralne banke ESCB zahtevati izvzetje od Komisije. Komisija bi morala sprejeti odločitev po posvetovanju z ECB, da bi tako zagotovila enotno uporabo meril za izvzetje.“
--------------------------------	--

Utemeljitev – Glej odstavka 6 in 7 tega mnenja

Sprememba 3

Člen 2

„2. Ta uredba se ne uporablja za zasebne bonitetne ocene. Prav tako se ne uporablja za bonitetne ocene, ki jih izdajo javni organi, katerih bonitetne ocene se ne razkrivajo javno in jih ocenjevani subjekt ne plača.“	„2. Ta uredba se ne uporablja nit i za: <ul style="list-style-type: none"> (a) zasebne bonitetne ocene, Prav tako se ne uporablja za bonitetne ocene, ki jih izdajo javni organi, katerih bonitetne ocene se ne razkrivajo javno in jih ocenjevani subjekt ne plača. izdane na podlagi posamičnega naročila in predložene izključno tisti osebi, ki jih je naročila, in ki niso namenjene javnemu razkrivanju ali razširjanju na podlagi naročniškega razmerja; niti za
---	---

Besedilo, ki ga predlaga Komisija (1)	Spremembe, ki jih predlaga ECB (2)
	<p>(b) bonitetne ocene, ki jih izdajo centralne banke in ki izpolnjujejo vse od naslednjih pogojev:</p> <p>(i) ocenjevani subjekt jih ne plača;</p> <p>(ii) ne razkrijejo se javnosti;</p> <p>(iii) izdajo se v skladu s pogoji, enakovrednimi zahtevam, določenim v tej uredbi, ki zagotavljajo enakovredno neoporečnost in neodvisnost bonitetnih dejavnosti; za tak primer se bo štelo, če bonitetne ocene izdaja interni bonitetni sistem nacionalne centralne banke, ki ga je ECB potrdila za namene operacij denarne politike Eurosystema in je naveden na spletni strani ECB.</p> <p>3. Nacionalna centralna banka ESCB, ki izda bonitetno oceno v skladu z merili, določenimi v odstavku 2(b), vendar pa ECB njenega internega bonitetnega sistema za to ni potrdila, zaprosi Komisijo za izvzetje iz uporabe te uredbe. Za zagotovitev enotne uporabe odstavka 2(b) se Komisija pred sprejetjem takšne odločitve posvetuje z ECB.</p> <p>Komisija na svoji spletni strani objavi seznam centralnih bank, za katere velja izvzetje.</p> <p>4. Bonitetna agencija, ki želi biti priznana kot primerna za zunanjo bonitetno institucijo v smislu Direktive 2006/48/ES, mora biti registrirana kot bonitetna agencija po tej uredbi, razen če izdaja le tisto vrsto bonitetnih ocen, ki je omenjena v odstavku 2.</p> <p>5. Za namene odstavkov 1 in 2 se bonitetne ocene štejejo za javno razkrite, če potencialnim uporabnikom omogočajo dostop pod enakovrednimi pogoji in javnosti dovoljujejo primerno oceno.“</p>

Utemeljitev – Glej odstavke 4, 6, 7 in 8 tega mnenja

Sprememba 4

Člen 3(1)

<p>„(f) ‚bonitetna kategorija‘ pomeni ocenjevalni simbol, ki se uporablja za opredeljevanje različnih bonitetnih ocen za vsak razred bonitetnih ocen, tako da je mogoče razlikovati med različnimi značilnostmi tveganj pri različnih vrstah ocenjevanih subjektov, izdajateljev ali finančnih instrumentov;“</p>	<p>„(f) ‚bonitetna kategorija‘ pomeni ocenjevalni simbol kazalnik, ki se uporablja za merjenje bonitetnih ocen, znotraj sistema razvrščanja, ki ga opredeli bonitetna agencija, in za vsako vrsto ocenjevanih subjektov, izdajateljev ali instrumentov, opredeljevanje različnih bonitetnih ocen za vsak razred bonitetnih ocen, tako da je mogoče razlikovati med različnimi značilnostmi tveganj pri različnih vrstah ocenjevanih subjektov, izdajateljev ali finančnih instrumentov; in ustreza relativnim značilnostim tveganj ocenjevanega subjekta, izdajatelja ali instrumenta, predstavljajo pa ga simboli, številke ali druge označbe;“</p>
---	--

Utemeljitev – Glej odstavek 14 tega mnenja

Sprememba 5

Člen 7

<p>„Ocenjevalne metodologije</p> <p>1. Bonitetna agencija javno razkriva metodologije, modele in ključne ocenjevalne predpostavke, ki jih uporablja v bonitetnem postopku.</p>	<p>„Ocenjevalne metodologije</p> <p>1. Bonitetna agencija javno razkriva metodologije, modele in ključne ocenjevalne predpostavke, ki jih uporablja v bonitetnem postopku, ter kvalitativne in kvantitativne dejavnike, na katerih temeljijo njene metodologije.</p>
--	---

Besedilo, ki ga predlaga Komisija (1)	Spremembe, ki jih predlaga ECB (2)
...	...
4. Bonitetna agencija po potrebi spremlja in revidira svoje bonitetne ocene. Določi tudi notranje postopke za spremljanje učinka, ki ga imajo spremembe makroekonomskih razmer in razmer na finančnih trgih na bonitetne ocene.	4. Bonitetna agencija po potrebi spremlja in revidira svoje bonitetne ocene. Takšno revidiranje se opravi vsaj enkrat letno. Določi tudi notranje postopke za spremljanje učinka, ki ga imajo spremembe makroekonomskih razmer in razmer na finančnih trgih na bonitetne ocene.
5. Kadar se ocenjevalne metodologije, modeli ali ključne ocenjevalne predpostavke spremenijo, bonitetna agencija:	5. Kadar se ocenjevalne metodologije, modeli ali ključne ocenjevalne predpostavke spremenijo, bonitetna agencija:
...	...
(c) znova določi vse bonitetne ocene, ki so bile izdelane na podlagi teh metodologij, modelov ali predpostavk.“	(c) znova določi vse bonitetne ocene v uporabi , ki so bile izdelane na podlagi teh metodologij, modelov ali predpostavk“

Utemeljitev – Glej odstavka 4 in 15 tega mnenja

Sprememba 6

Člen 9(2)

„2. Bonitetne agencije v osrednjem registru, ki ga vzpostavi CESR, dajo na razpolago podatke o svojih preteklih rezultatih in dejavnostih bonitetnega ocenjevanja. Osrednji register je javno dostopen“	„2. Bonitetne agencije v osrednjem registru, ki ga vzpostavi CESR, dajo na razpolago podatke o svojih preteklih rezultatih in dejavnostih bonitetnega ocenjevanja. Osrednji register je javno dostopen. “
---	--

Utemeljitev – Glej odstavek 13 tega mnenja

Sprememba 7

Novi člen 9a

„Besedilo trenutno ne obstaja“	<p>„Osrednji register CESR</p> <p>1. Bonitetne agencije v osrednjem registru, ki ga vzpostavi CESR, dajo na razpolago informacije o svojih preteklih rezultatih (vključno s podatki o preteklih stopnjah neplačil bonitetnih kategorij) in preteklih dejavnostih bonitetnega ocenjevanja.</p> <p>2. Register je javno dostopen.</p> <p>3. Za zagotovitev enotne uporabe odstavkov 1 in 2 sprejme Komisija izvedbene ukrepe v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 33(3).</p> <p>Komisija določi zlasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vrsto podatkov in informacij, ki se dajo na razpolago v osrednjem registru, — obdobja, ki jih pokrivajo taki podatki in informacije o preteklih rezultatih, — časovna obdobja, v katerih bodo te informacije dane na razpolago, — pogoje, pod katerimi se takšni podatki in informacije hranijo,
--------------------------------	--

Besedilo, ki ga predlaga Komisija (1)	Spremembe, ki jih predlaga ECB (2)
	<ul style="list-style-type: none"> — format, v katerem se takšni podatki in informacije sporočijo in predložijo, — ureditev upravljanja registra, — pogoje za dostop. <p>4. CESR na podlagi informacij v osrednjem registru pripravi statistične podatke za spremljanje preteklih rezultatov bonitetnih agencij. Statistični podatki, ki jih pripravi CESR, se objavljajo v rednih časovnih presledkih.</p> <p>5. CESR upošteva možno sinergijo z drugimi upoštevnimi pobudami.“</p>

Utemeljitev – Glej odstavek 13 tega mnenja

Sprememba 8

Člen 18(2)

„2. CESR do (v roku enega leta od začetka veljavnosti te uredbe) izda napotke za:“	„2. CESR do (v roku enega leta od začetka veljavnosti te uredbe) in po posvetovanju z Odborom evropskih bančnih nadzornikov in Odborom evropskih nadzornikov za zavarovanja in poklicne pokojnine izda napotke za:“
--	--

Utemeljitev – Glej odstavek 11 tega mnenja

Sprememba 9

Nov člen 23a

„Besedilo trenutno ne obstaja“	<p>„Izmenjava informacij</p> <p>1. Pristojni organi si brez nepotrebnega odlašanja vzajemno pošiljajo informacije, ki so potrebne za namene opravljanja njihovih dolžnosti po tej uredbi.</p> <p>2. Pristojni organi lahko posredujejo informacije, vključno z informacijami zaupne narave, pristojnim organom, odgovornim za nadzor nad institucijami iz člena 2(1), in centralnim bankam ESCB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, vključno z izvajanjem denarne politike, pregledom nad plačilnimi in klirinškimi sistemi ter sistemi poravnave poslov z vrednostnimi papirji in varovanjem finančne stabilnosti; ti organi ali centralne banke prav tako lahko sporočajo pristojnim organom pomembne informacije, ki jih le-ti potrebujejo za izvajanje svojih funkcij, določenih v tej uredbi.“</p>
--------------------------------	---

Utemeljitev – Glej odstavek 11 tega mnenja

Besedilo, ki ga predlaga Komisija (1)	Spremembe, ki jih predlaga ECB (2)
<p>Sprememba 10</p> <p>Novi člen 33(3)</p>	
„Besedilo trenutno ne obstaja“	<p>„3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb iz člena 8 istega sklepa, pod pogojem, da izvedbeni ukrepi, sprejeti po tem postopku, ne spreminjajo bistvenih določb te uredbe“</p>
<p><i>Utemeljitev – Glej odstavek 13 tega mnenja</i></p>	
<p>Sprememba 11</p> <p>Priloga I, Oddelek B, točka 9</p>	
<p>„9. Evidence, v katerih so določene pravice in obveznosti bonitetne agencije in ocenjevanega subjekta ali njegovih povezanih tretjih strani v okviru dogovora za opravljanje storitev, se hranijo najmanj do prekinitve odnosov s tem ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi stranmi.“</p>	<p>„9. Evidence, v katerih so določene pravice in obveznosti bonitetne agencije in ocenjevanega subjekta ali njegovih povezanih tretjih strani v okviru dogovora za opravljanje storitev, se hranijo najmanj do prekinitve let po prenehanju odnosov s tem ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi stranmi.“</p>
<p><i>Utemeljitev – Glej odstavek 17 tega mnenja</i></p>	
<p>Sprememba 12</p> <p>Priloga I, Oddelek C, točka 7</p>	
<p>„7. Zaposleni, ki so neposredno vključeni v bonitetni postopek, ne sprejmejo zaposlitve na ključnem vodstvenem delovnem mestu pri ocenjevanem subjektu ali s slednjim povezani tretji strani, dokler ne preteče 6 mesecev od bonitetne ocene.“</p>	<p>„7. Zaposleni, ki so neposredno vključeni v bonitetni postopek, ne sprejmejo zaposlitve na ključnem vodstvenem delovnem mestu pri ocenjevanem subjektu ali s slednjim povezani tretji strani, dokler ne preteče 6 18 mesecev od bonitetne ocene.“</p>
<p><i>Utemeljitev – Glej odstavek 18 tega mnenja</i></p>	
<p>Sprememba 13</p> <p>Priloga I, Oddelek E, del II, točka 2</p>	
<p>„[...]“</p> <p>Za namene prvega pododstavka točke 2 ‚stranka‘ pomeni podjetje, njegova podrejena podjetja in povezana podjetja, v katerih ima podjetje delež, večji od 20 %, in vse druge subjekte, za katere je podjetje v imenu neke stranke izpogajalo strukturiranje izdaje dolžniških instrumentov, pri čemer je bila bonitetni agenciji posredno ali neposredno plačana provizija za bonitetno oceno izdaje teh dolžniških instrumentov.“</p>	<p>„[...]“</p> <p>Za namene prvega pododstavka točke 2 ‚stranka‘ pomeni podjetje, njegova podrejena podjetja in povezana podjetja, v katerih ima podjetje delež, večji od 20 %, in vse druge subjekte, za katere je podjetje v imenu neke stranke izpogajalo strukturiranje izdaje dolžniških instrumentov finančnega instrumenta, pri čemer je bila bonitetni agenciji posredno ali neposredno plačana provizija za bonitetno oceno izdaje tega dolžniških instrumentov finančnega instrumenta dolžniških instrumentov.“</p>
<p><i>Utemeljitev – Glej odstavek 19 tega mnenja</i></p>	

Besedilo, ki ga predlaga Komisija ⁽¹⁾	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽²⁾
Sprememba 14	
Priloga II	
„4. razred bonitetnih ocen, za katerega bonitetna agencija zaproša za registracijo;“	„4. razred vrsta bonitetnih ocen, za katero bonitetna agencija zaproša za registracijo;“
<i>Utemeljitev – Glej odstavek 14 tega mnenja</i>	
Sprememba 15	
Priloga II, nova točka 7a	
„Besedilo trenutno ne obstaja“	„ Informacije o neodvisnih neizvršnih članih upravnega odbora ali nadzornega sveta; “
<i>Utemeljitev – Glej odstavek 16 tega mnenja</i>	
<p>⁽¹⁾ Prečrtani tisk v besedilu členov označuje, kje ECB predlaga črtanje besedila.</p> <p>⁽²⁾ Krepki tisk v besedilu členov označuje, kje ECB predlaga vstavitve novega besedila.</p>	